

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ С. Х. С.

Виходеца раза у току. — Цена на цели рок
100 динар. На 1/2 рока 50 динар. Поедине ч. 2 динар.
Властитељ: Руске Народне Просвете Друштво.
Одличателни редактор Ђорђа Павич.

Нови Сад
штварток 2, априла 1925.

Рукописи и други писма треба посыпаш на адресу „Руски Новини“ Нови Сад, Бојовићева улица бр. 2. — Претплату на Руске-Народне Просвете Друштво Руски Крстур (Бачка).

Политически банкрот.

Каква ствар, котра не поставена на прави и тврди фундамент муша је звало. Так то и у политики. Фундамент политики јест реалност т. е. похочење да у поединих обстановијаја возможно а да не возможно да видије на добро народна. Политичаре, котри напуштају реалијоси, не рахују зос обстановијами али је ровној лем по својој фантазији, муша скрбји чија поснешаје банкротирац. Тако банкротирали тих дана Радич и Јого политика. Радичевци ће одрекли целога својога програма. Пописали напросто тога шо прес броји нашега државног живота, написали. Най-после Радич не сецјајо се до Београда а и чуј за њу. Вешкај пре-глашавају јој партију републиканском и найнедостојнијима словима је наруковал на Краља. О мале време ходеши по Европи и гледај помоћ у наших непријатељаја на концу пошол до Москве и записајше до большевија и гуторел же му вони дају и оружану помоћ, када Пашич буде изборанки проводија. Медајим од шивкога тога њене. Изборанки прешли и Радичевција остало је два драги: је ли давишију револуцију је ли зогабијаја своја шаленства и вратија је на праву драгу. И вони избрали тују посљедњу туньшу драгу. У парла-

менту на петак припозијала Радичевци нешкайше нашо политичко станови, нашу династију Караджорђевића, војску, и недавнојешије држави. Бешеда Павла Радича јест перши знак здравога наприма, по котром дума пойеци Радичова странка, котра представља Хорајтску часц нашега народа. Дотерашија Радичевска политика веља начинома цалому нашему народу и пайбажаје самим Хорватом. Радич задоцнел је народ гвари, „за једну коњску главу“. Пришол до Београду 1924. року и требало да приходи 1920. Признаја краља 1925. а требало да го признаја 1918. року. Да хорватски народ не слухај на Радича али да пришол до парламента, припозијаја Краља јак то терас и Радич зроби, ми би веља напредој били покрочили. Пљачкашом би уж давно по-вибивали вуби, а честити грађанаје би уж давно били у држави напрепели порядок так же би бул задовољни и Серб и Хорват и Словенец и шицки други. Ми Русини, котри змеје били против Радичевеје политики можемо је лем раздовац Јого банкротству у нади на лепши прилики.

11.

ЧИТАЈЦЕ РУСКИ НОВИНИ.

Отворене писмо

Браћа Русини!

Цо нам најмиште, кад отвориме нашо „Руски Новини“ и попатриме до њих? Цо сјеме перше знац и чуј зос њих? Кад писатељ тих што-рикох вежије до рукожаја нашо „Руски Новини“, теди перше и перье олатри рубрику в Наших Валалох. Пре то роби? Прето, мили Русини, бо го шерцо цаха, да чује, да види, јак живу, да працују нашо Русија широм билога, вељкога швета; чи је им добре ведве, чи подло! — То је зос шинским природна ствар. Любов започина од себе. Вељки је божији свет, правда, и вељко је људвој на њому, па ипак најмишти мояјму шерцу јест мояј ојец, мояј маја, мояј браћа, мояј шестеро; мояј род. Вешкај приходија други бљиги, вејка треци и т. д. Ми сјеме, даклем, у першим шору анати, да је роби по на-ших валалох. У тих валалох бива наша крев наша родвина. Чи не учуме и за њих дајо доброто. Але, кад отворимо новини а у њих нјич не стојаја на-ших братоја, по наших вада-лох, теди нам још када је и у Ру-ских Новинох. Бо дармо је вешчел јали јавет, кад нашо браћа смутни. Ми сјеме за њих чуји на першим месеце. А по то зна-чи? То, јак би, Русини разнати по тим ширим швејце, жушели је

чайох својога старога краја на Подкарпатской Русији.

Тако же је убрబљали, так ше но-шили, таки обичај мали, јак на Гор-ници. Ај коло 1870-тога року тар-гли је зос сну и почали по при-кладу напредијешијих народоја јаки:

З початку их ношиво таке були јак на Горници, Конулји в предку и зос задку були викрати, а рукави дуги. Калапи в великома високима крисами. Криси були загнути гу ка-лану. Покретка стала високо при криси, а пантлји вишили аје до сарох. Обично је ношили гачи и в жиме. Да је лепше тримаја захнал их човек до чижмох и приглобел зос чаваловом слами. Хто мог дојеци до надрагаја, то були обично скор-јанци зос скори, и чугани (зос шер-сци). Кожух је бул главне облечиво у тим ше ходеши пре јали рок. „Не скидај кожуха до свјатаго Ду-ха“ — була присловка.

Младеџи је вишли у кожухох. Хто не мал чижми, або надраги муилел жичај, да приде шорове о-

ФЕЛЬТОН

Зос живота наших дједох

Хліви були обично без падлана. Док в жиме статок кармели, дахто веши зос сламу огња кладол, да је види. На бешеду в жиме виходеши је у хлівом.

Там веши огњь зос сламу палели док шицко не вијрионоведали јој зна-ли: Вишњији призоветки о шарка-њиох, о босоркох, шмихи и т. д. У тајих хлівом було шицко окурено, јак у циганских шаторох. Пастирски живот бул славни.

Пасовиска вељко мали па, тримали вишњији гул, овци. Ледво чекали да је пукне, да можу яловчи, цељата, конје крави, швине почувац на пашу. Кад им требали конје пошли з оброшњицама до мињешу, — и так их лапали. Особено тримали вељко овци. У Керестуре було по 18 вељки чупори. Вжиме је заверали до елстовох, — а на је ишли да-

леско з њима аје гу Тиси Дунај. Нашо дједове јак видзиме у пер-шим своим початку паселени пре-живијали спори дјепински вик. Вони були већијиnomadi (пастире) јак па-расти. Не старали је, не робели тельо јак нешко. Вони себе на лех-чейце брали живот. Не змагали је, так јак нешко, да стекну себе жеми, блага и богатства. Було их, јој не сцени пријатији жеми од панћства лем да не муша исц робиц на „паньске“ з палцима були бита, да приму жем. Вони, патрели да већији без бриги жију! Тримали вишњији схаци, брачка, пратки, пекло, је вељко па-ленки; свадби, пиганьки је на-друго славели. Но при таким газдо-ванју, кад пришол дакус подија рок — сто биди и нужди полни вадал. Тому то хибело, гевтому то.

Кад було кромпл и горнији теди задовољни були. Но пришол помали час је је народ пребудзе зоску и почал нагло напредовац.

Народне облечиво
Друго жили нашо дједове по оби-

ко већеј до новинах јављају ријаси. На мушки то рања буда умен члодек. Може то буда и паразит. Кажди зна, до го боли, а у чим ће ћеши, и цо би сцел знај. Най даклом шедис и напиши до новинах, што би сцел и жадал. Не мушки то буда на широко и дугоко. Ище лепше, кед на кратко.

Руски Новини су наш телефон, наш телеграф. Вопи настримају ведно; вони су наш морални орган, након три ми дихаме.

Двујносц је даклом каждого Русина, котри је вешти пирису, да пише до Руских новинах. Теди нам буду нашо новини ище милиони, ище поучнайци, ище црквени и народници.

Својо жадане јавије редакторови новинах, та вам да дачије одбит.

М. МУДРИ
председател.

Шо треба читац

Лјубов до читанја приведла савременим народом: Шведа, Данција до вељкеј просвети и културе.

Не лем же у тих народах јажди вадана џено читальњу, дас ће људас сходи на читанја књижкох и новинах, але там јажди книга мају малу библиотеку и јажди книга трима по два—три часописа. Славни су иже ти скандинашки народи пре својо „Народни универзитет“. Народни универзитети то високи школи за народ. Кажду жиму иду до тих универзитета легине и дравчата од 18-25 године и уча там по 3-4 месеци. Уча најперите историје и земљесције својога роднога краја, а већка господарство, социјалистички науки од школовога погуса, так же зос тих универзитета влходи образоване земљесције, које анај добре свою земљедилску роботу, але мају и другого знања тельо же не погањаја гоч пред ким.

Так само високо образованы народ у Холандији, у Белгији и Немачкима. А школово образоване беру тоги народи зос

блечени до винчанја.

Хтори легине бул особити најкош тому дравки зос лойом, або з масцу намасцеля калап, да ће швици.

Були и широки чути, у хторих ше и до цркви ходзело.

Жени мали главу закриту зос вељку хустку, так же піч пе чули цо ће наказовало и служило у цркви. По мали ше приучели на хутички. Алеје червени чижмочки не јмелни хибиц алија сдней невести хтора лем мала дачого.

Лем же, кед ће трафисло на воду або на блато, та ће зобуло чижмочки, и аж при црковних дверорах ше их обуло заш з нова. Широки оплечка то було опште нојка гажени. Винчали је и у широких и вељких пантонах. На пантони ходзели жени як и нешка, але ће предло пайвеци грубе зос клоча, па ће предавали кояки поњви — покровци до Вардинија.

Як народ природи т. с. ище слабо просвищени, вељко ће забавиши. Тримали у фашенгох „бра-

књижкох“ во ведно вони читаю, в викроје почитују друкованај слово. Тада иловек, нараст чита више. Кед лем алати времена, а не так ће у нас, кед дахтре чита ће хибадль теди, кед ће не зна ће робиц. У тих просвищених народох читанје то робота важна, як и јакија друга, бо иже важнеша, бо читанјем човек образује ће лук, учи ће, а наука ће даји потребна. А у нас читанје то остатна робота. Наш човек дума је читанје то њему стражеши нас.

Так ће буц надалей. Мушки и ми вони за другими културнейшима народами и вжају књижку до рукох и вељко читају образовашице.

Веље од вас при читанју тежи статије појужако: ја добре то читај, але ће ми Русини у Бачкеј и Сриме будземе читај, кед так мало мами својих књижкох. Мами календар „Ефтайову даник“ а тераза и „Руски Новини“. А то мало за образоване нашога народа.

Так, то иправца, але ће шкимес забуц же не лем ми Русини у Југославији на швеце. Јест нас вељко, коло 40 милиони и ће не мами ту иже својога, треба да можичиме од наших братох зос Подкарпатох и а Галацем. Вони вељко богатши на књижки, јај, ми, беја вељко веће и вони нам дечије дају, шкота, цо лем мани-

Мушки читац књижки, јо видаки у Галичини у Львове и у Ужгороди на Горњици. С там вељко књижки писаних баш за народ, ћо је издавају „Просвита“ у Львове и „Просвита“ у Ужгороду а и други издаваштица. Од читанја тих књижкох ја наш човек двојки хасен. Перне там мами књижки, јо описују историју руско-украинскога народа од најдамејших часох, веџка књижки јо описују шишки крај, дас бика наш вељки народ. Далје, там мами твори наших великих поетох и писемниках, књижки о градовству, о алракији, књижки, јо описују живот других народох и вељко других потребних књижкох. Кед наш човек у Бачкеј чи зос Сриму дозна ће, јаку мами славну историју, јак наш народ бул могущи, мал вељку руску државу, славних књижака Владимира Великога, јо покресцем руски народ Србовија Мудрого, за кога була руска

пке“ и жени и хлопи. Ту у мали преходаји меру. Нешка би уж ани једен одросли човек не шеднул на колчата, зос плута да го цагају на драже на блаце и вивраца до ярку. Теди то було, бо народ својо дозвоњиство преживал.

Вељко ће некоје паленки зос кукурици, и то було барз чиодлјиве за народ, бо ше створела пала гарда правих пиякох, хтори губели својо здравље и свой мајток. Теди вељко моции газдове и препадли зос шицким. Но, слава Богу, и то престало. Народ пришол гу себе, и почал крачац зос просвитештима народами у шицким напредок.

Живот под паньшину (племство)

Давио кед бул немешаг, бара людох мучели, гоч за јаку малку ствар, дали човекови дванац палици: а то бара боли, кед дванац палици дају. А гоч јаку пилну роботу мал дома, мушел охабиц свою роботу, а паньшу мушел пойсц ро-

књевска држава највећиша, кед ће дознајеми мами славних козацких гетьманакох јак Богдан Хмельницки, Иван Мазепа, котри ће славној борбди за шибоду рускога народа, кед то шибоди нашеје лудзе упознали, теди ће не буду гавијиц пред другими народами же ми кемаже своју историју својих славних людзок. А па рогозини ће сијаји гвардијски хорватски поет Радојевић. Так ће лем може народ национално опредомиц, кед упозна сам себе још још историју, још скили и славни дика својих прадедох. Ф.

ПОВОЛАНКА

од страни „Председатеља Р. Н. П. Д.“ у Руским Керестуре.

Замодљио је шицки Наслови, котри превежали на себе бригу коло разпредаваја „Руских Календарох“ за рок 1925., да буду таки добри приносци пенеж „Просвитеју“ до Р. Керестура. — Р. Н. П. Д. видело тога року 40.000 д. за штампане тога-рочнога календара, и књижочку „Евтайова Џизија“, а прешлога року видело за читанку за III. и IV. класу 24.000 д., па так је вељки пешеж лежи тик у Граматици од Др. Г. Костенији, котра лем у малим числу разпредана, а то Друштву вељка шкода, надалей у Азбуки, на вони календарох од поједијних рокох. Стоји нам на складищу други књижаки, јо шам их даровал Пр. Владика, Јак и пр. Катакис, Библија, и Ружанкова књижочка. Предстоји нам надалей вељки трошак з Новинама, за котри треба јакији мешац плациц веће јак 5000 д. Друштво даклом потребује текућији пенеж. Не правилно је, да пешеж лежи волка, а Друштво, да свој власни пешеж не може хасновац. Будаме гу нашој „Просвитеј“ вељкодушни. Дайме је, јо сиј, вона наша. Кед ами заренко пошали, треба го заливац, обрабијац,

бид, бо то була јак царска робота. Кед не пошол на време, бандур го придали и шицанови. Кед пришол пред шицана на одговор, шицан му ће питај, чом так ће скоро пришол. Чловек циганел, же не могол присец так фришко, не бул дома: А бандур гварел, је бул дома: зама го звалели на јем, дали му дванац палици же циганел, а кед ће палици азмала једна, а вони мал у снојику пейдзеши други, та лем вицаги другу, та го били, аж му крен ишила прегачи: бара били. Мушели служиц теди бара вељко. А кед гајда пошол својо жито кошиц, а на паньске не пошол, и шицан рассказал, ординанц нај прага, да иду по тога човека.

Тот човек гварел, је пойдзе јутро на роботу; шицан не сцел епгедовац, је царска јем ће мушки робиц. Послал двох бандурах по њего. Кед го приведли с поля пред шицана, перше му дали двајац и штири на задок, јак то вони знају, и заш мушел такој пойсц на царску јем. А кед ће покошело шицко

Велі думаю, же су уж навики готови, кед даровали дружству парсто коруни. Мушиме ще баржей упрец, кед сцеме даць мац.

Так исто треба ще старац, да и предплату за Руски Новини пошлеме за цали рок, бо иншак зме не годни видавац Новини. Модлих далей, да плешици приятелс друштва и Руского народа усилену свою должност виспользовати.

С братским поздравом
МИХАИЛ МУДРИ

Масарик и церква.

Председатель Чехословачкай республики у младих літох вельо нападовал и ругал на церкву. Тераз под старост по 75 року почал до кладней преучовац церковну историю и гвари, же ще у велім спрaved у младосци, бо не то так як вон теди думал и писал. Так то и кривобирца Меланхтона питала його мац: котра вира лепша, моя стара або твоя нова? „Мамо“, гварел вон, у моїй вири лякше жиць, а у Вашей лякше умрець.

„Руским новином“

Чубм висню чувам!
И піч ще не витам,
Яка то писенка
Лем ю я приватим.

Шинів ю то Руснак.
И копі виціна,
Хет на полю вонка,
„Просвіту“ спомина.

За нашу „Просвіту“
Ми ще уж лапаме,
Та „Руски Новини“
Уж давно читаме.

„Хей „Руски Новини“
Уж сце и досц можни,
Уис вис ми Руснаци
Забуц не возможни.

зарно-царска, ишпан розказувал, же апі единому газдови не шлебодно своє зарно вожині дому, док ще царске не поважело и не складло до брадла. А вецка перше док почитали, кельо газда ма крижи жита то ще волало дзешатох, та зос своє його жита газда мушел даць седми криж; седми криж комора брала од газди. Аж вецка людзом було шлебодно вожині своєй дому. Та вецка шлебодно було робиц и тлачиц своё. Але и паньске мушели пойсц тлачиц, кед го гонели, а його мушело остало. Як потлачали паньске жита и крації зовяли, од пльви вонки и то лем па витру, не було теди вітерніци, як що нешкіа ест. Вецка, кед уж жита у паньским гумне було чисте, людзес мушели на кочох вонки тово жита до царских магацинох. Але воне ще націол таки мештер чловек, же могол украдиц два три вожоці, та охабели у карчми -- а то царске жита було и вони зато украдли та кед сипали жита до магацинох та чло-

Не забудасме Вас,
Нашо мили квіти,
Док ще ми тримаме
У нашій „Просвіти“.

Хей Руснаци мійо!
Мудри ми видаеме
У „Просвіти“ нашії
Кед зложки будземе.
В. Сабов, реалац.

До нове у шведе

ПОЛЬСКА

Польська міністерствія поволуваша інцидентів своїх граїданох, котрі ще находжа у Немецькай, да напушта до 1 вігуста Немецьку и да ще населя у Польськай. Польські власці ще приправили обійсса за своїх граїданох.

На жалобники Варшава — Краков додзело ще нещесце. Штири загошили скочелів зос шинох та вецих особи забити и ранети.

ІТАЛІЯ

Поєднання Мусоліні оздраїв и отворил парламентарне засідання. При тим пришло до оштого конфлікту меж фашистами и комуністами, па нее и побили а комуністах вибуціли вонка.

ФРАНЦУСКА

У політических кругах ще рапортує на то же французький председатель міністерія Херро, поанагти ісправитель церкви мушел одступаць. Його політика слаба не лем у самій жемі від на граніцу и зато му сенат вигласіл неповажене.

БУЛГАРСКА

Там віле панув юнор и забіване. Тих дньох руцелі амбари на уліцах у Софії 3 бомби и забігли вецих людзох.

РУСІЯ

Большевицка влада страхує пред конференцію, котра ще отримує у Львову, па котрой участвує Польська, Румунія и Балгарія державы. Большевиці думаю же ще конференція радзи ях би ослабіла их власці.

До нове дома

ЦЕНИ ЦУКРУ

Цукрові фабрики подзвали цени цукру. Кристал кошта 13.60 Дин. а коця 15 Дин. Новосадски тарговци замодділи владу, па ще зважи царіца на цукор так же би ще туньше могол приводіданиць всіх других державох.

ФРАНЦУСКИ ДЗЕНЬ

На дрешах пяток преславел ще торжествену у пінціх школах т. в. Французькі даень т. І. даень, благодарносці французскому народу за його помоць у великій Сантішій війни, же нам приходзіл до нашій шлебоди.

ОДЛУКА О РАДИЧЕВЦОХ

Парламент Заключел, же ще мандати вадъох, б мандатах, Радичевей партії маю повільтиц, алі на их место приду их замінниці. Мандати ново вибратьх Радичевцах су верифікованы а таких єст 19. О старих пак посланікох их 24 поведас ще бешеда и ёден пособни одбор (анкета) жуки утвердиць, чи и вонк участовали у роботі ведно з Радичом.

НОВИ ПРЕДСИДАТЕЛЬ ПАРЛАМЕТА

За председателя парламента вибрали п. М. Трифкович, а за відпредседателя п. п. Увунович и Палечек. Опозиція панущела тово засіданне и не участовала у виборах.

Зос наших валадох

РУСКИ КЕРІСТУР

† Ілько Ерделі и жена му Илья даровали Рускому Народному Просвітніму Друштву 1000 д. а кружку Живаго Ружанца 1000 д. Покойнику пай будзе: вічна пам'ят, ажени му кращіе подзековані. Покойник зохабел на побожні цілі свою жемі и хижу на макастир у Керестуре, на худобине церкви и худобине людзом, па му ще прето положи животолис до календару.

Нова олітика. Тих дньох вінімавасе нове опітніске поглаварство зос біровом п. Михайлам Шимко. Чеснім нашім пріятельњом сердечно вінчую

записали, же урбар. Но було вельо таких людзох цо бандура накармeli и напоєля, та гоч були и виновати, а бандур гварел, же су невиновати бо тоди були його добри приятели. А було и таких людзох, цо не були виновати, а бандур ще на них гнівал, та їх придал ишпанови, же схібели. Пред ишпаном ще тот невиновати вигварял вшеліяк, но ишпан ще обрацел на бандура и питал му што, же чи не наїсце не виновати, но бандур кед гварел, же виновати, зваліли го на жемі и кед му єдину уцали, тот невиновати скочел и зашів гарел, же є невиновати и вон ще не да биц. Нато пришли трохе бандуре, прицисли го гу жемі, ёден му легнул на главу, па карк, а ёден на ноги, а бил, аж му крев ішла през гачи. Страшни то часи були и ми інши лем слухаме а видза ще нам як да чуеме яку далеску и страшну притчу.

По Гнатлюку преподал М. Няради учитель.

вме и наздаваме ће, же их у шицких будве на шерцу леви хасен' нашега народа и вала.

КРИЖЕВЦИ

Јављају нам, же там умарла пані Цила Сегеди, вредна супруга нашега учитеља Гabora Сегедија и мац нашега папоца Владимира Сегедија, пароха у Митровици. Над вељку утрату шицких родина јашо сердечне саучестве. Вичашају памћи!

ДЮРДОВ

Руска читальна. В недељу '29 марта отримало је васидание руског читальног на хторми стари одбор у поре придала рачуни од 1924. р. Вен избрана нови одбор за председателя Михаил Рамач, подпредсед. Михаил Корнелиј, касир Јанко Планчак, писмоводитељ Штефан Мункачи, одборници: Михаил Киш, Јанко Буџа, Коста Рагайи, Јанко Балйт, Габор Венчеловић, Михаил Шайтом, Емил Миклош, Петро Вабански, Митро Олгаар, Михаил Магацко. Ревизоре: Габор Пројчи, Владо Ерцел.

Руска читальна у Ђорђеве знамената је штедох духовног живота за наших људова та жадаме, же да то и наставим под новим одбором остане и еше барже у том напреду.

Месни одбор Р. Н. П. Д. Јка 29 марта отримало је и васидание пристигног друштва у Ђорђеве. Одбор предложел собранију рачуни од 1924 р. а хторми видно, же Ђорђев послао централни у Керестур суму од 2721 дук. як членарину и добровольски прилози. На 1925 р. избрал је нови просветни одбор ик следује: председател: Михаил Хромић, касир Дора Кашадамов, писмоводитељ Василиј Ердел, одборници: Дора Венчеловић, Дора Пројчи, Јанко Лендел, Јанко Дудаш, Јанко Сабо-Дудаш, Јанко Буџински. Ревизоре: Габор Пројчи, Микола Макари.

Понеже з горње суми видно, же стари одбор окончал своје послове да потпомага материјално нашу просвету то жадаме и од новога одбора, да уложи своје сили на духовне и материјалне потпомагање нашег просвети, же би је нашо друштво закоренело и у шерду и у домаје каждого Русина, бо кто помага Р. Н. П. Д. себе помага.

Нови члени Р. Н. П. Д. На тим изасланнику у Ђорђеве добра је такој извештила членови утемељитељи зос 100 дук: Михаил Хромић, Микола Макари, Михаил Будински, Михаил Рамач. Над јасно је и многа и други када ће поведу за тим добрих примиром.

МАЛИ ВИСТИ

ХТО НАЙВЕЦЕЙ ПОС

Енглески ученик Джок Лебок преучивал пауков и пренаугој, же вони найвећи сада од шицких животиња. Штудирали их прса вадњем и по једном и вирашају, же кад би човек так вељо едол ик паук, та би на цвант, појд 2 вели, 13 бави, 10 пажи и 4 бечки риби.

ЯК ДЛУГО ЖИЮ ПТИЦИ

Дајви птици јако дужеји јако дужали. Так лебеди дужији до 300 роки. Собаки могу живи веће јак 150 роки. Папагај и јаране дужији и до 100 роки. Који може живи 15 роки. Мендана птицки коло 8--10 роки.

КРАДНЮ ХВОСТИ

У Словенији је понесоују лодре, же је заједији тојаје котри режу од конјуко квости бо им требају струни. Дајдни уж зос њих власници.

ФАРБЕНС ЛИЦА — ОТРОВ

Какде фарбене на лицу баре чикодљве а побено, кад у, повше време женска пивет фарби гамби. Пред озару дубују марла

жене једнога америчкога јулионара на операцији гарла. Дојтори пренашли, же то отрове пришло од фарби, аос котру жене фарбела своје гамби, да буду красни. У новши часи у Филаделфији умарло већији женскога шеста на туту исту хороту. Руски дамичата, чуваше је одшаљене жади!

ЩЕШЛІВА ПАРА

Малешевска јавља по војни па велих местах баре ослабијела, та же не је так, як би по Божијем закону доходајуо. Мијади пари је баре фришко повада и розиду. Такоје нај послужија је приклад спасујућа красна пара. У Балтијору преславела једна пара 91 рочију свогога винчана. Тота красна жена котра 91 рок прејила је зос својим човеком на нешто 107 роки а мужови 109. З тога нагоди вижевели, же је воне нигда у својим малешевским стану не повадији.

НЕМЕЦКИ ПРИНЦ — ВАГАВУНД

У Шешти војници арентојала једнога човека котри појдовал на лашки. Зос документија је видево, же вони принц а мену му Александар Хенлеје. Вешти приходил до Пешгу и бивал у јединим хотели, а понеке не мад зос чим плација вирујася га. Једназ био ожењен и Његовој жени потрошели глицај велики мајстор а Јому је остало иније јак да не скита, док то полиција не вланела.

Барза и тарговина

Службени курс цудаје валуте при кас одредаји за мејшаш април так:

1 наполеондор	236.—	Дир.
1 турска лира	226.—	"
1 енглеска фунта	294.—	"
1 долар	61.50	"
1 златна марка	14.80	"
1 фракц. франак	3.22	"
1 швайц.	11.83	"
1 тал. лира	2.52	"
1 ческа кор.	1.85	"
1 милион аустр. кор.	868.—	"
1 мад.	855.—	"
Зарво: Жито		440
		180
Кукурима		

ТАРГОВЦИ, РЕМЕСЉАНИЦИ!

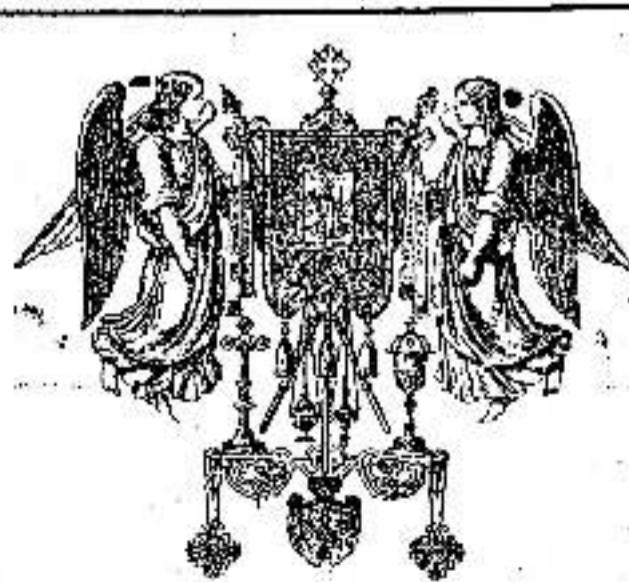
Оглашавају у нашим
РУСКИХ НОВИНОХ

Успих загарантован.

Чом?

Бо „РУСКИ НОВИНИ“ једини ваншо новини. Вони је читају вишадије жите Русини.

ЦЕНА ОГЛАШКОМ 3 Динари по петитком (малији) шорику.



УТЕМЕЛЈЕНА 1884 Р.

Перша и најстарија фабрика шицких црковних потребованијох

Л-обомир Џ-окић и Брат, Нови Сад

Краља Петра ул. число 4. I. кондегијац.

Препоручује своје велике и најсолидније складище. Најсолиднији цене. Најлепша роба без конкуренцији.

Далје препоручује:

Вељке складище црковних изговонох најлепшого материјала и киробику.

Шицки астани за цркви, шпијавици и кичин товариства.

Вишељки образи — световни и црковни. Општеством, котри не годни нараз вилацији, дава полагаче у одплатовану.

Шицки вопроси и информације посылају на гореспомнуту адресу.